

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 167

din 16.10.2006

privind soluționarea contestației formulate de
persoana fizică

.....

localitatea Suceava, județul Suceava,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. din

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Suceava prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de **persoana fizică**, din localitatea Suceava, județul Suceava,, CNP

Persoana fizică contestă măsurile stabilite prin Decizia nr. referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent, emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Suceava, privind **suma de**, reprezentând obligații de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul 2000.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. Persona fizică contestă Decizia nr. referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Suceava, privind obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul 2000 în sumă de

Contestatorul susține faptul că Decizia nr. este nelegală și solicită anularea acesteia, întrucât, potrivit dispozițiilor Codului de Procedură

Fiscală – creanțele bugetare pot fi executate în termen de 5 ani de la data la care s-au născut.

Ținând cont de afirmația de mai sus, petentul mai menționează că deoarece pentru obligațiile bugetare termenul de prescripție s-a împlinit, atunci rezultă că nici dobânzile calculate pentru neplata la termen a acelor obligații nu mai pot fi executate.

Potentul mai afirmă și faptul că i se impută că nu a achitat la termen impozitul datorat bugetului, dar acest fapt a fost stabilit și comunicat acestuia la 31.07.2006, prin decizia contestată.

Persoana fizică mai menționează că apare o contradicție între decizia contestată și anexa la aceasta deoarece în decizie este înscrisă suma de 478 lei – impozit constatat în minus și compensat, iar în anexă – impozit constatat în plus.

Pe de altă parte, în Decizia de impunere anuală pentru anul 2000 cu nr. este consemnată suma de – diferență de impozit constatată în minus și compensată.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr. din emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Suceava, s-au stabilit în sarcina persoanei fizice obligații fiscale accesorii în sumă de, reprezentând dobânzi aferente impozitului pe venit aferent plăților anticipate pentru anul 2000.

Ca urmare a depunerii declarației privind veniturile estimate pentru anul 2000 s-a emis decizia de impunere pentru plăți anticipate pentru anul 2000 nr., prin care s-a stabilit un impozit de plată în sumă de 5.200.000 ROL, adică 520 RON, având următoarele rate:

Data scadentă	Suma (ROL)	Suma (RON)
15.03.2000
15.06.2000
15.09.2000
15.12.2000

Această sumă de ROL, adică RON apare în decizia de impunere anuală pentru anul 2000 nr. la rândul 13.

Cu ocazia verificărilor efectuate s-a refăcut impunerea anticipată pentru anul 2000 conform datelor din procesul verbal de definitivare a anului 1999 din care a rezultat o diferență de impozit în sumă de, adică RON, conform anexei, pentru care s-au calculat dobânzi în sumă de ROL, adică

La data de 25.07.2006, Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Suceava emite Decizia de impunere anuală pentru persoanele fizice române cu domiciliul în România pe anul 2000, prin care stabilește și diferența de impozit plăți anticipate constatată în minus și din care rezultă suma deRON, reprezentând o diferență de impozit de recuperat de persoana fizică.

Această diferență de RON de recuperat a fost compensată cu suma de RON reprezentând diferența de impozit plăți anticipate datorată de petent.

Prin urmare, s-a întocmit "situația privind calcularea accesoriilor pentru anul 2000", din care rezultă modul de calcul al dobânzilor în sumă deROL, adică

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentului, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de reprezentând dobânzi aferente impozitului pe venit plăți anticipate aferente anului 2000, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe dacă persoana fizică datorează această sumă, în condițiile în care aceasta susține că suma este prescrisă.

În fapt, prin Decizia nr. referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent întocmită de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Suceava, s-au calculat și s-au stabilit în sarcina persoanei fizice pentru neplata la timp a acestor obligații fiscale - dobânzi aferente impozitului pe venit plăți anticipate aferente anului 2000.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- Art. 63 din Ordonanța Guvernului Nr. 73 din 27 august 1999 privind impozitul pe venit:

ART. 63

„(1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente și din cedarea folosinței bunurilor sunt obligați să efectueze plăți anticipate cu titlu de impozit, în baza deciziei de impunere emise de organul fiscal competent, exceptându-se cazul reținerilor la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal, luând ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul din decizia de impunere pentru anul fiscal precedent. Dacă impunerea definitivă se realizează după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilul va plăti cu titlu de impozit anticipat o sumă egală cu quantumul impozitului aferent trimestrului IV al anului precedent.

(3) Plățile anticipate se efectuează în patru rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru.

(4) Organul fiscal are dreptul de a stabili din oficiu plățile anticipate, în următoarele cazuri:

a) contribuabilul nu a depus declarația de venit global pentru anul fiscal încheiat;

b) contribuabilul nu conduce o evidență contabilă sau datele din contabilitatea condusă nu sunt certe;

c) contribuabilul nu a furnizat date referitoare la venitul estimat.

(5) Organul fiscal are dreptul de a modifica o decizie de plată anticipată, emisă conform alin. (1), și de a stabili alte plăți anticipate fie în baza unui control ulterior, fie în baza unor date deținute, referitoare la activitatea contribuabilului.

(6) Contribuabilul are dreptul să solicite emiterea unei noi decizii de plată anticipată cu titlu de impozit, dacă prezintă organului fiscal noi acte justificative referitoare la veniturile realizate din activitatea desfășurată. Această modificare a plăților anticipate se poate solicita numai dacă venitul se modifică cu mai mult de 20% față de venitul luat în calculul impozitului, o singură dată pe an, în cursul semestrului II.

Din acest text de lege se înțelege că persoanele care au calitatea de contribuabil și realizează venituri din activități independente au obligația de a efectua plăți anticipate cu titlu de impozit în baza deciziei de impunere emise de organul fiscal competent.

De asemenea, se mai precizează că aceste plăți anticipate se stabilesc de către organul fiscal pe baza venitului anual estimat sau venitului din decizia de impunere pentru anul fiscal precedent, iar dacă impunerea definitivă s-a realizat după expirarea termenelor de plată, atunci contribuabilul va plăti cu titlu de impozit anticipat o sumă egală cu cuantumul impozitului aferent trimestrului IV al anului precedent.

Articolul citat mai prezintă care sunt termenele de plată aferente plății impozitului pe venitul din activități independente în situația în care impunerea se face pe baza venitului anual estimat, respectiv ziua de 15 aferentă ultimei luni din fiecare trimestru al anului.

De asemenea, în acest articol se mai precizează că organul fiscal are dreptul de a modifica o decizie de plată anticipată și de a stabili alte plăți anticipate fie în baza unui control ulterior, fie în baza unor date deținute, referitoare la activitatea contribuabilului.

Astfel, în conformitate cu textul acestui paragraf, în urma misiunii de audit și a Circularei, anul fiscal 2000 a fost refăcut și s-au stabilit obligații fiscale de achitat de către persoana fizică, întrucât decizia de impunere plăți anticipate nu a fost emisă conform articolului mai sus menționat.

- Art. 74 din aceeași Ordonanță prevede:

ART. 74

„Plățile anticipate pentru anul fiscal 2000 se determină pe baza impozitului stabilit pe anul fiscal 1999”.

Acest text de lege precizează în mod clar faptul că pentru anul fiscal 2000 plățile anticipate se determină pe baza impozitului stabilit pe anul fiscal 1999.

Astfel, în anul 2000, când s-a întocmit decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente comerciale și din profesii liberale pe anul 2000 nr., nu s-au respectat alin. 2 al art. 63 și art. 74, prin care plățile anticipate pentru anul 2000 trebuiau stabilite de către organul fiscal pe baza venitului din decizia de impunere pentru anul fiscal precedent.

În momentul întocmirii acestei decizii era definitivată situația la nivelul anului 1999, care trebuia să constituie bază pentru determinarea cuantumului sumei de plată aferente primului trimestru din anul 2000 și în urma căreia s-a stabilit la nivelul anului 1999 un impozit în sumă de ROL, adică RON.

Prin urmare, suma impozitului pe venit de plătit aferentă primului trimestru și respectiv celui de al doilea trimestru al anului 2000 a devenit:
..... ROL / 4 trimestre = ROL, adică RON

Astfel, sumele care trebuiau achitate de persoana fizică la datele de 15.03.2006, 15.06.2006, 15.09.2006 și 15.12.2006 sunt de RON aferentă fiecărui termen și nu suma de RON (..... ROL) după cum rezultă din decizia nr.....

Se observă că în urma reverificării impunerii aferente anului 2000, tranșele de impozit care trebuiau achitate la termenele stabilite în decizie s-au modificat, rezultând și o diferență de impozit de plătit de persoana fizică în sumă deRON.

- Art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 70 din 28 august 1997 privind controlul fiscal prevede:

ART. 21

„Dreptul organelor fiscale de a stabili diferențe de impozite și majorări de întârziere pentru neplata în termen a acestora, precum și de a constata contravenții și a aplica amenzi și penalități pentru faptele a căror

constatare și sancționare sunt, potrivit legii, de competența organelor fiscale, pentru o perioadă impozabilă, se prescrie după cum urmează:

a) în termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declarației pentru perioada respectivă;

b) în termen de 5 ani de la data ultimului termen legal de plată a impozitului, în cazul în care legea nu prevede obligația depunerii declarației;

c) în termen de 5 ani de la data comunicării, către contribuabil, a impozitului stabilit de organele fiscale în condițiile prevăzute de lege”.

Acest articol a fost modificat prin pct. 22 din Legea nr. 64/15.04.1999 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 70/1997 privind controlul fiscal, astfel:

„22. La articolul 21, partea introductivă va avea următorul cuprins:

"ART. 21

Dreptul organelor de control fiscal de a stabili diferențe de impozite și majorări de întârziere pentru neplata în termen a acestora, precum și de a constata contravenții și de a aplica amenzi și penalități pentru faptele ale căror constatare și sancționare sunt, potrivit legii, de competența organelor de control fiscal, pentru o perioadă impozabilă, se prescrie după cum urmează:"

➤ OUG 113/30.06.1999 prin pct. 15 aduce modificări la același articol:

“15. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

"ART. 21

Dreptul organelor de control fiscal sau, după caz, al serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale de a stabili diferențe de impozite și majorări de întârziere pentru neplata în termen a acestora, precum și de a constata contravenții și de a aplica amenzi și penalități pentru faptele ale căror constatare și sancționare sunt, potrivit legii, de competența organelor de control fiscal sau, după caz, a serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, pentru o perioadă impozabilă, se prescrie după cum urmează:

a) în termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declarației pentru perioada respectivă;

b) în termen de 5 ani de la data ultimului termen legal de plată a impozitului, în cazul în care legea nu prevede obligația depunerii declarației;

c) în termen de 5 ani de la data comunicării, către contribuabil, a impozitului stabilit de organele fiscale sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale în condițiile prevăzute de lege."”

După cum se observă din textele de lege de mai sus, organul fiscal are dreptul de a stabili diferențe de impozite, precum și majorări de întârziere în caz de neplată la termen a acestora **în termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declarației pentru perioada respectivă** sau în termen de 5 ani de la data ultimului termen legal de plată a impozitului, în cazul în care legea nu prevede obligația depunerii declarației.

- Art. 59 din Ordonanța nr. 73 din 27 august 1999 privind impozitul pe venit precizează:

ART. 59

„(1) Contribuabilii au obligația să completeze și să depună la organul fiscal în raza căruia își au domiciliul o declarație de venit global, precum și declarații speciale, în mod eșalonat până la data de 31 martie a anului următor celui de realizare a venitului.

(2) Declarațiile speciale se completează pentru fiecare categorie de venit și pe fiecare loc de realizare a acestuia și se depun la organul fiscal unde se află sursa de venit.

(3) La propunerea Ministerului Finanțelor Guvernul aprobă criteriile și termenele de depunere eșalonată a declarației de venit global și a declarațiilor speciale.

(4) Contribuabilii care realizează venituri dintr-o singură sursă, sub formă de salarii, nu sunt obligați să depună declarație de venit global. De asemenea, nu se va depune declarație specială pentru acele venituri a căror impunere este finală”.

- Art. 59 a fost modificat prin Ordonanța de Urgență Nr. 46 din 23 martie 2001 pentru modificarea și completarea [Ordonanței Guvernului nr. 73/1999](#) privind impozitul pe venit, astfel:

“1. [Articolul 59](#) va avea următorul cuprins:

"ART. 59

(1) Contribuabilii au obligația să completeze și să depună la organul fiscal competent o declarație de venit global, precum și declarații speciale până la data de 31 martie a anului următor celui de realizare a venitului, cu excepția declarațiilor pentru anul 2000, pentru care termenul de depunere este 31 mai 2001.

(2) Declarațiile speciale se completează pentru fiecare categorie de venit și pe fiecare loc de realizare a acestuia și se depun la organul fiscal unde se află sursa de venit.

(3) Prin organ fiscal competent se înțelege organul fiscal în a cărui rază teritorială contribuabilul își are domiciliul sau alte organe stabilite prin hotărâre a Guvernului, după caz.

(4) Contribuabilii care realizează venituri dintr-o singură sursă, sub formă de salarii, la funcția de bază, pe întregul an fiscal și pentru care angajatorul a efectuat operațiunile prevăzute la [art. 27](#) nu au obligația să

depună declarație de venit global. De asemenea, contribuabilii care realizează venituri a căror impunere este finală nu au obligația să depună declarația specială pentru aceste venituri”."

- Art. 59 a fost modificat și prin Ordonanța de urgență Nr. 77 din 31 mai 2001 pentru modificarea [art. 59](#) din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, astfel:

„Articolul 59 va avea următorul cuprins:

"ART. 59

(1) Contribuabilii au obligația să completeze și să depună la organul fiscal competent o declarație de venit global, precum și declarații speciale până la data de 31 martie a anului următor celui de realizare a venitului, cu excepția declarațiilor pentru anul 2000, pentru care termenul de depunere este 31 iulie 2001.

(2) Declarațiile speciale se completează pentru fiecare categorie de venit și pe fiecare loc de realizare a acestuia și se depun la organul fiscal unde se află sursa de venit.

(3) Prin organ fiscal competent se înțelege organul fiscal în a cărui rază teritorială contribuabilul își are domiciliul sau alte organe stabilite prin hotărâre a Guvernului, după caz.

(4) Contribuabilii care realizează venituri dintr-o singură sursă, sub formă de salarii, la funcția de bază, pe întregul an fiscal și pentru care angajatorul a efectuat operațiunile prevăzute la [art. 27](#), nu au obligația să depună declarație de venit global. De asemenea, contribuabilii care realizează venituri a căror impunere este finală nu au obligația să depună declarația specială pentru aceste venituri”."

După cum se observă, termenul de depunere a declarației de venit global a fost data de 31 iulie 2001 în cazul declarațiilor aferente anului 2000.

Mai mult decât atât, art. 191 din Legea nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, devenit prin republicare art. 199, în vigoare începând cu data de 26.09.2005, prevede:

ART. 191

„Dispoziții privind termenele

(3) Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă”.

Ca urmare, având în vedere prevederile legale menționate mai sus, pentru impozitul pe venit aferent anului fiscal 2000 prescripția dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale a început să curgă la data de 31 iulie 2001 și se împlinește la data de 31 iulie 2006.

Întrucât Decizia nr. referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent, reprezentând dobânzi aferente impozitului pe venit plăți anticipate pe anul 2000 a fost emisă în data de 25.07.2006, rezultă că aceste sume se încadrează în termenul în care organul fiscal are dreptul de a stabili aceste obligații.

- art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 11 din 23 ianuarie 1996 privind executarea creanțelor bugetare, care prevede:

Art. 13

„Orice obligație bugetară neachitată la scadență generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate, inclusiv.

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, calculul majorărilor de întârziere începe cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare la care s-a stabilit diferența, până în ziua plății inclusiv.

Cota majorărilor de întârziere prevăzute la alin. 1 se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor, corelat cu rata dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, la care se pot adăuga cel mult 10 procente”.

- art. 12, 13 și 14 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, privind colectarea creanțelor bugetare, aplicabil începând cu data de 01.01.2003, care stipulează:

Art. 12

“Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere. Dobânzile și penalitățile de întârziere datorate sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.”

Art. 13

“(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele de obligații bugetare, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv.”

Art. 14

“(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu

data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată.[...]"

- art. 114, 115 și 120 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aplicabilă începând cu data de 01.01.2004, care stipulează:

Art. 114

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.[...]"

Art. 115

„Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]

a) pentru diferențele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv.”

Art. 120

„(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Articolul 120 a fost modificat prin Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, care intră în vigoare la data de 15.07.2005, astfel:

„(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Începând cu data de 14.10.2005 sunt aplicabile prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată la 26.09.2005, în care art. 114, 115 și 120 citate mai sus au devenit art. 115, 116 și 121, având același conținut.

- Începând cu data de 01.01.2006 sunt aplicabile prevederile **art. 4 alin. 2** din Legea nr. 210/04.07.2005, unde se precizează că:

“(2) În toate actele normative în care se face referire la noțiunile de dobânzi și/sau penalități de întârziere aceste noțiuni se înlocuiesc cu noțiunea de majorări de întârziere.”

Rezultă din cele de mai sus faptul că în mod legal organul fiscal avea dreptul de a calcula dobânzi de întârziere aferente impozitului pe venit plăți anticipate, acesta încadrându-se în termenul de prescripție a sumelor datorate.

Astfel, în urma reverificării și stabilirii de noi sume reprezentând tranșe de impozit plăți anticipate de achitat de persoana fizică au rezultat și dobânzi de întârziere în sumă de

Referitor la considerentele contestatorului aduse în susținerea cauzei, acelea că potrivit dispozițiilor Codului de procedură fiscală – creanțele bugetare pot fi executate în termen de 5 ani de la data la care s-au născut și prin urmare, acest termen s-a prescris – rezultă că această afirmație este neîntemeiată, întrucât în situația de față este vorba despre prescripția dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale.

Mai mult decât atât, termenul în care organul fiscal are dreptul de a stabili aceste creanțe nu s-a prescris, după cum a rezultat din textele de lege de mai sus.

Petentul mai afirmă că există o contradicție între decizia contestată și anexă, întrucât în decizie suma de RON este un impozit constatat în minus și compensat și în anexă suma apare ca un impozit constatat în plus, iar pe de altă parte, în Decizia de impunere anuală pe anul 2000 nr.6 este consemnată suma de RON ca diferență de impozit constatată în minus și compensată.

Referitor la această afirmație, art. 65 și 67 din Ordonanța nr. 7/2001 din 19 iulie 2001 privind impozitul pe venit, prevăd:

ART. 65

„(1) Impozitul pe venitul anual global datorat este calculat de organul fiscal în raza căruia își are domiciliul contribuabilul ori de alte organe stabilite prin hotărâre a Guvernului, după caz, pe baza declarației de venit global, prin aplicarea cotelor de impunere asupra venitulului anual global impozabil, determinat în condițiile prezentei ordonanțe.

(2) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat pentru anul precedent și emite o decizie de impunere în intervalul stabilit anual prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(3) În această decizie organul fiscal stabilește și diferențele de impozit anual rămase de achitat sau impozitul anual de restituit, care se determină prin scăderea din impozitul anual datorat a obligațiilor

reprezentând plăți anticipate cu titlu de impozit și a creditelor fiscale externe pentru veniturile realizate din categoriile de venituri prevăzute la [art. 59](#).

(4) Organul fiscal va emite o nouă decizie de impunere în cazul în care apar elemente care conduc la modificarea impozitului datorat”.

ART. 67

„(1) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală, se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează majorări de întârziere.

(2) **În cazul în care din decizia de impunere rezultă diferențe de impozit de restituit de la bugetul de stat, sumele plătite în plus se compensează cu obligații neachitate în termen, din anul fiscal curent, iar diferența se restituie în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere**”.

Analizând articolele de mai sus, se observă că organul fiscal emite o nouă decizie de impunere atunci când apar elemente care conduc la modificarea impozitului datorat, cum este și cazul de față.

În conformitate cu prevederile art. 67, organul fiscal a compensat suma plătită în plus în cuantum de RON din Decizia de impunere anuală pentru persoanele fizice române cu domiciliul în România pe anul 2000 nr.cu obligațiile neachitate în termen în cuantum de RON reprezentând impozit pe venit plăți anticipate aferente anului 2000.

Prin urmare, s-au compensat doar cele două sume reprezentând impozit pe venit, rămânând de achitat în sarcina persoanei fizice suma de reprezentând dobânzi pentru plata cu întârziere a impozitului pe venit plăți anticipate.

Având în vedere cele prezentate mai sus, pentru suma de, reprezentând dobânzi de întârziere aferente impozitului pe venit plăți anticipate pe anul 2000, contestația urmează **să se respingă** ca neîntemeiată.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 59, 63 și 74 din Ordonanța Guvernului Nr. 73 din 27 august 1999 privind impozitul pe venit, art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 70 din 28 august 1997 privind controlul fiscal, pct. 22 din Legea nr. 64/15.04.1999 pentru aprobarea [Ordonanței Guvernului nr. 70/1997](#) privind controlul fiscal, pct. 15 din OUG 113/30.06.1999, Ordonanța de Urgență Nr. 46 din 23 martie 2001 pentru modificarea și completarea [Ordonanței Guvernului nr. 73/1999](#) privind impozitul pe venit, Ordonanța de urgență Nr. 77 din 31 mai 2001 pentru modificarea [art. 59](#) din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, art. 114, 115, 120 și 191 din Legea nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, devenite prin republicare art. 115, 116, 121 și 199, din OG 92/2003 republicată, art. 4 alin.

2 din Legea nr. 210/04.07.2005, 13 din Ordonanța Guvernului nr. 11 din 23 ianuarie 1996 privind executarea creanțelor bugetare, art. 12, 13 și 14 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, privind colectarea creanțelor bugetare, aplicabil începând cu data de 01.01.2003, art. 65 și 67 din Ordonanța Guvernului nr. 7 din 19 iulie 2001 privind impozitul pe venit, coroborate cu art. 186 din Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, se:

DECIDE:

1. Respingerea contestației formulate de **persoana fizică** din localitatea Suceava, județul Suceava,, CNP, împotriva Deciziei nr. referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent, privind obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul 2000 în sumă de, reprezentând dobânzi aferente impozitului pe venit plăți anticipate pe anul 2000, ca **neîntemeiată.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,

.....